

J. TURKOVIĆ, *Žene pod kostanjom*

logu: Jugoslovenska skulptura 1870–1950, Beograd 1975. — V. Zlamalik, Osamdeset godina hrvatskog medaljerstva, u katalogu: Memorijal Ive Kerdića, Osijek–Zagreb 1980. — V. Kušan, Joza Turkalj, u knjizi: Imago mundi, Zagreb 1982. R.

TURKETO, Žarko, arhitekt i urbanist (Bol, 12. VIII. 1923 — Split, 4. XII. 1994). Završio Tehnički fakultet u Zagrebu 1952. God. 1952–56. radio u Urbanističkom zavodu grada Sarajeva na urbanističkom planiranju grada i projektiranju stambenih zgrada; do 1958. djeluje u Rijeci, a potom u Splitu na izradi Regionalnoga prostornog plana kotara Split. Od 1965. do umirovljenja 1985. radi u Urbanističkom zavodu Dalmacije u Splitu, najprije na pripremama za izradu Generalnoga urbanističkog plana Splita, a potom na izradi mnogobrojnih urbanističkih planova, programa i studija za stambena, sportsko-rekreacijska, turistička i industrijska područja u Splitu i na Braču. Koautor je prvonagrađenih radova na natječajima za urbanistička rješenja područja Spinuta u Splitu i središta Ulcinja, te trećenagrađenoga rješenja za centar Sarajeva. Autor je projekata hotela »Elafuza« i »Borak« u Bolu na Braču.

Dr. Ma.

TURKOVIĆ, Greta, kiparica i ilustratorica (Križevci, 11. V. 1896 — Zagreb, 18. II. 1978). Diplomirala kiparstvo na Akademiji u Zagrebu 1919 (R.

M. TURKULIN, poslovna zgrada na uglu Ulice grada Vukovara i Heinzelove ul. u Zagrebu

Frangeš-Mihanović, R. Valdec). Radila je skulpture u drvu, mramoru i bronci (*Glava djevojčice*, 1920; *Portret djevojke*, 1925; *Grupni portret*, 1967), kiparske karikature u terakoti (R. Frangeš-Mihanović, R. Valdec, I. Kerdić), drvene lutke za »Teatar marioneta«, 1919. Bavila se ilustriranjem knjiga (*Ampelografski atlas*, Zagreb 1954) te projektiranjem i izradom umjetničkoobrotnih predmeta (kovano željezo, drvo, staklo, keramika, tekstil). LIT.: Izložba kiparskog stvaralaštva (katalog), Zagreb 1972. V. Fo.

TURKOVIĆ, Josip, slikar (Đurđevac, 4. IV. 1936 — Zagreb, 12. V. 1982). Završio Pedagošku akademiju u Zagrebu 1964. Bio je nastavnik u Lgradu, Zagrebu i Virju. Slikao krajolike i figuralne kompozicije lirskih ugođaja, usredotočujući se na svjetlosne i kromatske vrijednosti. Objavio mape *Grafika* (1971) i *Podravina, zemlja Picoka* (1980). Likovno opremio prostore javne namjene u Koprivnici, Đurđevcu i Budimpešti. Za crkve u Ljubuškom i Rumbocima (Rama) naslikao postaje križnoga puta. Sakupljao etnogr. građu u Podravini i izložio je u Virju (1967) i Koprivnici (1974). — Samostalno izlagao u Virju, Đurđevcu, Koprivnici, Zagrebu, Čakovcu, Hlebinama, Karlovcu, Göttingenu, Bergamu, Hamburgu i Göteborgu. Retrospektivna izložba priredena mu je u Koprivnici 1983.

BIBL.: *Podravsko rukovorje*, Koprivnica 1978.

LIT.: V. Zlamalik, Slikarstvo Josipa Turkovića (katalog), Hlebina 1974. — D. Horvatić, Krajolici kao fantastika, Odk. 15. X. 1974. — M. Špoljar, Josip Turković (katalog), Koprivnica 1983. — D. Horvatić, Josip Turković, Zagreb 1988. D. Hč.

TURKOVIĆ, Rudolf, slikar (Šljivoševci u Podravini, 2. X. 1889 — Osijek, 29. X. 1971). Školovao se na Visokoj školi za izobrazbu profesora risanja u Budimpešti 1909–13 (B. Benczur, A. Strobl, E. Erdösy). Bio je lik. pedagog u Osijeku. Slikao u akvarelu poetski nadahnute pejzaže i mrtve prirode. Motive nalazio u Osijeku i okolici, Slavoniji, Bosni i primorju. Samostalno izlagao u Osijeku 1969. Ostavio opsežan opus crteža. LIT.: S. Brišić, Rudolf Turković (katalog), Osijek 1969. O. Šr.

TURKULIN, Marijan, arhitekt (Zagreb, 26. X. 1939). Diplomirao 1964. na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu (N. Šegvić). Od 1976. djeluje u Arhitektonskome projektnom zavodu u Zagrebu. Autor je mnogobrojnih javnih, stambenih i poslovnih zgrada od kojih se ističu: osnovna škola u Brestovcu Orehovečkom (1967, s K. Pučarom); osnovna škola u Čučerju (1969, s M. Peterčićem); stambeni blok u Prečkom (1978, s Petrom Vovkom); pogonski objekt Elektre (1984, s P. Vovkom); laboratorij za zaštitu bilja na Žitnjaku (1985); poslovna zgrada na uglu Ul. grada Vukovara i Heinzelove ul. (1990); hotel »Sheraton« — Zagreb (1986–95); poslovna zgrada na uglu Ul. grada Vukovara i Miramarske (1993) — sve u Zagrebu, te poslovni centar »Mali Palit« u Rabu (1992). Sudjelovao na mnogim natječajima od kojih su važniji oni za turističko-hotelski kompleks Šmidhen u Samoboru (1969, I. nagrada, s M. Peterčićem i D. Milićem); srednjoškolski centar u Novskoj (1980, I. nagrada); željeznički srednjoškolski centar u Novom Zagrebu (1985, I. nagrada, s V. Penezićem, K. Roginom i D. Novoselcem); stambeno-poslovna zgrada u Velikoj Gorici (1986, I. nagrada, sa Stjepanom Stipanićem, Majom Tončić, Lidijom Tomeljak i I. Pitešom).

LIT.: D. Venturini, Arhitektonski projektni zavod — AZP, Zagreb 1982. — Arhitektonski atelier A6, 76–86, Zagreb 1986. F. Vu.

TURNADŽIĆ, Emira, slikarica (Zagreb, 19. V. 1955). Diplomirala na Akademiji u Sarajevu 1979 (I. Mujezinović). Bila je suradnica Majstorske radionice Lj. Ivančića i N. Reisera u Zagrebu. Njezine slike nose osebujnu figurativnu notu, u kojoj prevladavaju kiparski osjećaj za plastičnost i dramatični tonovi boje (*Preobražaj*, 1981; *Kutija*, 1982). Samostalno je izlagala u Rijeci, Banjoj Luci i Sarajevu. Bavi se malom plastikom.

LIT.: N. Zildžo, Emira Turnadžić (katalog), Sarajevo 1983. — B. Babić, Emira Turnadžić (katalog), Sarajevo 1984. R.

TUŠEK, Božidar, arhitekt (Sunja, 16. XII. 1910). Diplomirao na Tehničkome fakultetu u Zagrebu 1934. Od 1952. projektant u »Planu« a potom voditelj Arhitektonskoga atelieru u Zagrebu. Projektirao pretežno građevine javne namjene, u kojima se očituje težnja da plastične i vizualne elemente arhitektonske plohe podredi strogoj, kristalinoj koncepciji volumena. Među realiziranim projektima ističu se hotel »Internacional« (1959), Filozofski fakultet (1962), upravna zgrada, institut i restauracija tvornice OKI (1963), Elektrotehnički fakultet (1965), poslovne zgrade »Mašinoimpexa« i »Poljoopskrbe« u Varšavskoj ul. (1960. i 1966), juž. tribina mak-

simirskoga stadiona (1967) — sve u Zagrebu. Izveo i nekoliko manjih zgrada, škola i tržnih centara. Sudjelovao na natječajima za hotel »Terminus« u Dubrovniku (1954, I. nagrada), Tehnički fakultet u Sarajevu (1954, I. nagrada), Ekonomsku školu u Čakovcu (1960, I. nagrada) te za Otvoreno sveučilište (1956, II. nagrada) i Općinski sud (1961, II. nagrada) u Zagrebu.

LIT.: V. Maleković, Dobra arhitektura uvijek ima socijalnu svrhu, Vjesnik, 4. II. 1968. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. Ž. D.

TUŠEK, Darovan, arhitekt (Split, 15. VI. 1954). Diplomirao 1978 (N. Šegvić) i doktorirao 1993 (*Volarizacija doprinosa arhitektonskih natječajima izgradnji Splita između dva svjetska rata*) na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu. Od 1989. predaje na Građevinskome fakultetu u Splitu. Važnije su mu izvedene zgrade: proizvodna hala brodogradilišta u Splitu (1985), stambeno-poslovna zgrada u Kninu (1986). Članke objavljuje u stručnim časopisima.

BIBL.: Arhitektonski natječaj u Splitu 1918—1945, Split 1994; Arhitektonski natječaj u Splitu 1945—1995, Split 1996. J. M. M.

TUZLA, grad u SI Bosni. Za bana Borića (XII. st.) područje tada zvano *Soli* bilo je u sastavu Bosne, ali kao ugarskoga vazala. Tek za vladavine Stjepana Kotromanića (1322—53) *Soli* i *Usora* bile su do tada u sastavu bos. države. Zbog kontroverzi o nauku Crkve bosanske, od sred. XIV. st. u te krajeve dolaze franjevci; tada podižu samostan Sv. Petra u Donjim Solima (današnja Tuzla) i samostan Sv. Marije u Gornjim Solima (današnja Gornja Tuzla). Dolaskom Turaka zbog eksploatacije soli, T. narasta u osrednji gradić, a osobito se brzo razvija poslije Karlovačkoga

B. TUŠEK, hotel *Internacional* u Zagrebu

mira (1699). Današnja crkva Sv. Petra i Pavla podignuta je 1893, a sadašnji franjevački samostan 1898; građeni su u oblicima neostilova.

LIT.: M. Baum, Župa soli, Članci i grada (Tuzla), 1957, 1.

R.

TYPOEZIJA → KONKRETNA POEZIJA

TUZLA, unutrašnjost crkve franjevačkoga samostana